

η θέση μας

Η ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Του ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΚΥΜΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕ ΤΟ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ. Αυτή είναι η εκτίμηση έγκυρων οικονομικών κύκλων οι οποίοι, χωρίς να αμφισβητούν την ύπαρξη υποπτών συναλλαγής και διαφθοράς επιχειρηματικών συμβάσεων, ούτε φυσικά το επιβεβλημένο πολιτικών αλλά και ποινικών κυρώσεων σε βάρος των υπευθύνων, επισημαίνουν ότι σε κάθε περίπτωση τα κρούσματα αυτά ήρθαν να δώσουν τη χαριστική βολή σε ένα επενδυτικό κλίμα που ήδη ήταν υποτονικό. Πράγματι, όπως είχε ήδη αποκαλύψει έρευνα του «Βήματος της Κυριακής», μεγάλες ιδιωτικές επενδύσεις, ιδιαίτερα στον τομέα της ενέργειας και κυρίως του τουρισμού, παραμένουν χρόνια τώρα ανενεργές, εγκλωβισμένες στη δαιδαλώδη πολυνομία και γραφειοκρατία. Η τελευταία μάλιστα, πληγή της ελληνικής οικονομίας, είναι χωρίς καμιά αμφιβολία η αστείρευτη πηγή που θρέφει τη διαφθορά και γεννά σκάνδαλα που δηλητηριάζουν το πολιτικό κλίμα. Κάποτε πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και να μην κρυβόμαστε πίσω από τη σκανδαλολογία, που μπορεί να ευνοεί περιστασιακά το ένα ή το άλλο πολιτικό κόμμα, αλλά τελικά ευτελίζει την πολιτική ζωή και υπονομεύει την οικονομία. Και η αλήθεια είναι μία μόνο. Δεν θα υπήρχε η ανάγκη να καταθέτει το κυβερνών κόμμα

“ Δεν θα υπήρχε η ανάγκη να καταθέτει το κυβερνών κόμμα υποπτες και αδιαφανείς τροπολογίες αν η νομοθεσία μας όσον αφορά τις επενδύσεις ήταν ξεκάθαρη ”

υποπτες και αδιαφανείς τροπολογίες και δεν θα είχε πρόβλημα προσυνεννόησης με υπουργούς και βουλευτές ο οποιοσδήποτε επιχειρηματίας αν η νομοθεσία μας όσον αφορά τις επενδύσεις ήταν ξεκάθαρη, αν στηριζόταν σε χωροταξικό σχέδιο που αποφαινόταν χωρίς αμφισβητήσεις ποια είναι δασική έκταση και ποια όχι, πού εγκαθίστανται βιομηχανίες και βιοτεχνίες και πού οικοδομούνται ξενοδοχεία.

Εμείς όμως στην Ελλάδα ούτε ξεκάθαρη νομοθεσία έχουμε ούτε χωροταξικό σχέδιο υπάρχει, με αποτέλεσμα κάθε επιχειρηματίας που θέλει να κάνει επένδυση να είναι αιχμάλωτος μιας απίθανης και αντιφατικής πολυνομίας και μιας γραφειοκρατίας αδίστακτης και εκθρικής. Και έτσι από την αρχή κάθε επένδυση γίνεται μια οδύσσεια για τον επενδυτή, αφού για να την προχωρήσει στα διάφορα στάδιά της, ώσπου να πάρει την πολυπόθητη άδεια λειτουργίας, πρέπει να στήσει πόλεμο με τα συναρμόδια υπουργεία (αφού η πρώτη άδεια εγκατάστασης που πήρε από το υπουργείο Ανάπτυξης δεν δεσμεύει τα άλλα υπουργεία και κυρίως το ΥΠΕΧΩΔΕ και το υπουργείο Πολιτισμού) για να εγκρίνουν την επένδυση και, προχωρώντας, πρέπει – και αυτή είναι η δυσκολότερη φάση της επένδυσης – να εξασφαλίσει την έγκριση των τοπικών παραγόντων, αρχίζοντας από τα κοινοτικά και δημοτικά συμβούλια και φθάνοντας ως τον νομάρχη και

τον περιφερειάρχη. Φυσικά την περίοδο αυτή του τοκετού και γέννησης της επένδυσης ο πόλεμος εκ των πραγμάτων μετεξελίσσεται σε πολιτική και ενίοτε χρηματική συναλλαγή, και έτσι γεννιούνται τα σκάνδαλα, αφού όλοι οι επιχειρηματίες γνωρίζουν ότι αν δεν πληρώσουν, και μάλιστα αδρά, δεν πρόκειται ποτέ να λειτουργήσει η βιομηχανία ή το ξενοδοχείο τους. Αν τώρα ένας αφελής αναγνώστης μάς ερωτούσε γιατί οι κατά καιρούς υπεύθυνες κυβερνήσεις και ειδικά οι φιλόδοξοι τσάροι της Οικονομίας, που αναμφίβολα επιθυμούν διακαώς τις επενδύσεις και δη τις Ξένες, δεν παίρνουν αποφασιστικά μέτρα για να απλοποιήσουν τη νομοθεσία και να καταργήσουν τη γραφειοκρατία, η απάντησή μας θα ήταν ότι υπάρχει μια πρόοδος, αλλά τελικά αποδεικνύεται ότι το τέρας της πολυνομίας είναι Λερναία Υδρα. Διότι, πράγματι, και ο πρωθυπουργός κ. **Κ. Σημίτης** και ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. **Ν. Χριστοδουλάκης** προσπάθησαν ειλικρινώς, περιορίζοντας τον αριθμό των αδειών, να τιθασεύσουν τη γραφειοκρατία. Απέτυχαν όμως να περιορίσουν την πολυνομία για τον απλούστατο λόγο ότι πίσω από αυτήν κρύ-

βεται ευρύ φάσμα συμφερόντων που συντηρείται και ισχυροποιείται χάρις στους αντιφατικούς νόμους. Εχει κανείς αμφιβολία ότι κάθε

υπουργός θέλει το δικό του φέουδο, και οι υπάλληλοί του έχουν λόγο και συνεπώς και δικαίωμα να εισπράττουν, ακριβώς γιατί κάποια νομοθετική διάταξη τους το δίνει;

Το κακό όμως έχει παραγίνει και η υπόθεση **Πάχτα** ανέδειξε ένα πρόβλημα που αν δεν το λύσουν τώρα οι κκ. **Γ. Παπανδρέου** και **Κ. Καραμανλής**, τότε είναι περιττό να υπόσχονται στον λαό ανάπτυξη, απασχόληση και καλύτερες αμοιβές. Υστερα από όσα απεκαλύφθηκαν με το Πόρτο Καρράς και όσα επακολούθησαν έκαναν τους επιχειρηματίες ακόμη πιο επιφυλακτικούς. Εκτός από τους λίγους, τους διαπλεκόμενους καθ'έξιν, οι υπόλοιποι θα παύσουν να επενδύουν στην Ελλάδα. Θα πάνε, όπως πολλοί άλλοι ήδη το έπραξαν επιτυχώς, στις βαλκανικές χώρες και ίσως πιο πέρα, στις 10 νέες χώρες που θα ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ ΟΜΩΣ ΧΩΡΙΣ ΙΣΧΥΡΕΣ και μεγάλες επενδύσεις δεν έχει ελπίδες να συντηρήσει τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Τώρα λοιπόν, στο απόγειο της προεκλογικής διαμάχης, οι δύο νέοι πολιτικοί που ηγούνται του ΠΑΣοΚ και της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να εξαγγείλουν αποφασιστικά μέτρα, που θα εγγυώνται την αποκοπή και των εννέα κεφαλών της Λερναίας Υδρας της πολυνομίας και της γραφειοκρατίας. ■